

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

**de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,**

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/18238 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 6 februari 2007 in het
geding tussen:**

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 maart 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 februari 2007, verzonden op 7 februari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in die uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 22 maart 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de Staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweeëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de vreemdeling te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Spoel
Lid van de enkelvoudige kamer

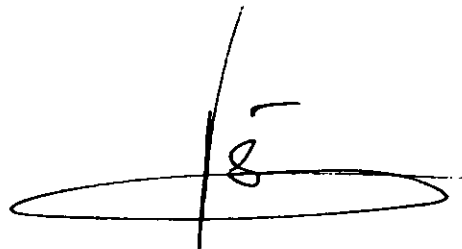
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 juni 2007

282-490.

Verzonden: 01 JUNI 2007 .

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

11

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 06/18238

Datum uitspraak: 6 februari 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Burundische nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. J. Nourhussen,

tegen

de Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 15 maart 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 6 januari 2003 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Op 12 april 2006 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 14 november 2006. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. A.J. Laarmen.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Ter staving van zijn asielaanvraag heeft eiser, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Eiser is afkomstig uit Burundi. Rond september en oktober 2002 dreigden militairen eiser te ontselen. Omdat hij thuis niet werd aangetroffen werd eisers vader gezegd dat eiser zou worden gedood als hij zich niet zou bij het leger zou melden. Zijn vader wilde niet dat eiser het leger in zou gaan omdat eisers broer is gedood in het leger. Eiser heeft daarom het land verlaten.
3. Verweerder heeft de aanvraag van eiser afgewezen en zich daarbij op het standpunt gesteld dat eiser toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd ten aanzien van identiteit en reis. Eiser heeft weliswaar een identiteitskaart overgelegd maar wegens het ontbreken van referentiemateriaal heeft verweerder het document niet kunnen laten onderzoeken. Voorts twijfelt verweerder aan de door eiser gestelde Burundische nationaliteit. Om deze twijfel weg te nemen heeft verweerder een taalanalyse uit laten voeren door het Bureau Land en Taal. Naar aanleiding van de conclusie uit deze taalanalyse heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat het ongeloofwaardig is dat eiser uit Burundi afkomstig is. Hierdoor kan geen waarde worden gehecht aan het asielrelaas en de asielmotieven van eiser en is het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig.
4. Hiermee kan eiser zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Eiser heeft een contra-expertise laten uitvoeren waaruit blijkt dat hij wel degelijk uit Burundi afkomstig is. Voorts stelt hij dat inmiddels referentiemateriaal voorhanden is zodat de identiteitskaart alsnog kan worden onderzocht.
5. Gezien de gronden van het beroep heeft de rechtsstrijd betrekking op de geloofwaardigheid van de gestelde identiteit, nationaliteit en land van herkomst van eiser en ten gevolge daarvan op de geloofwaardigheid van het asielrelaas van eiser.
6. De rechtbank overweegt als volgt.
7. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Voor de beoordeling van de vraag of verweerder de verklaringen van eiser in redelijkheid ongeloofwaardig heeft kunnen achten, verwijst de rechtbank naar de hoofdstukken C1/3.2.2 en C1/3.3.4 van de Vreemdelingenencirculaire (Vc 2000). Ingevolge dit beleid pleegt de minister het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de vreemdeling alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is.
8. Indien echter één van de in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw 2000 opgesomde omstandigheden zit voordoet, mogen, om alsnog van de geloofwaardigheid van het asielrelaas uit te gaan, in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Tevens komt bij de toepassing van dit beleid in een concreet

geval de minister beoordelingsruimte toe, aldus de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) bij uitspraak van onder meer 27 januari 2003 (JV 2003/103).

9. Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van die aanvraag, tenzij de vreemdeling zannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen. Eiser heeft aangevoerd dat hij geen reisdocumenten over heeft kunnen leggen, omdat hij afhankelijk was van een reisagent.

Volgens vaste jurisprudentie is de afhankelijkheid van een reisagent onvoldoende aanleiding om een vreemdeling van zijn eigen verantwoordelijkheid te ontslaan. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in redelijkheid het ontbreken van reisdocumenten aan eiser kunnen toerekenen.

10. Terughoudend toetsend is de rechtbank toch van oordeel dat verweerder, gelet op zijn motivering neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, gezien in het licht van hetgeen door eiser is aangevoerd, zich in redelijkheid niet op het standpunt heeft kunnen stellen dat de verklaringen van eiser omtrent zijn herkomst ongeloofwaardig zijn. Daartoe wordt het volgende van belang geacht.

11. Eiser heeft een identiteitskaart overgelegd waarmee hij stelt aan te tonen dat hij uit Burundi afkomstig is en waaruit zijn Burundese nationaliteit zou blijken. Volgens het proces-verbaal van onderzoek van de Koninklijke Marechaussee, District Noord, Brigade Ter Apel, Bureau Falsificaten (de Kmar) van 6 januari 2003 kan van dit document niet worden vastgesteld of het echt is, wegens het ontbreken van referentiemateriaal. De Kmar concludeert daaruit dat de identiteit noch de nationaliteit van de aanbieder met dit document kan worden vastgesteld. Op grond hiervan heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat het document niet kan afdoen aan zijn standpunt dat het asielaas van eiser ongeloofwaardig is.

12. Verweerder is eiser vervolgens tegemoetgekomen door een taalanalyse te laten uitvoeren.

In de rapporten van 21 november 2003 en 5 december 2003 wordt geconcludeerd dat uit het onderzoek is gebleken dat eiser eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Burundi en dat eiser eenduidig te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Tanzania. Gelet op de vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (verder: de Afdeling) kan het laten uitvoeren van een taalanalyse in het algemeen als een goede en geoorloofde methode worden beschouwd in het kader van het onderzoek naar de nationaliteit dan wel het land van herkomst van de vreemdeling en mag verweerder uitgaan van de conclusies van een taalanalyse. Dit laat onverlet dat verweerder zich dient te vergewissen van de zorgvuldigheid van de uitgevoerde taalanalyse en dat in concrete gevallen aanknopingspunten kunnen bestaan om aan de juistheid van de conclusie van een taalanalyse te twijfelen. Indien de vreemdeling van mening is dat de analyse niet op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen, dan wel anderszins onvolkomenheden bevat, kan hij de opname van het gesprek ten behoeve van de taalanalyse, door een zelf gekozen onafhankelijke deskundige laten beoordelen en zo nodig van commentaar laten voorzien. De vreemdeling kan niet enkel door het plaatsen van kritische kanttekeningen bij de uitgevoerde taalanalyse teweegbrengen dat verweerder een nieuwe taalanalyse moet verrichten, dan wel van een van de taalanalyse afwijkende conclusie dient uit te gaan.

13. Eiser heeft de conclusies van de taalanalyse betwist en een contra-expertise laten uitvoeren door de Taalstudio. De contra-expert heeft gemotiveerd de conclusies van de taalanalyse bestreden en komt tot de conclusie in het rapport van 8 februari 2006 dat: "Based on linguistic data provided by the applicant and the sociolinguistic profile of Burundi, it is probable that the applicant originates from Burundi." Daarmee heeft eiser concrete aanknopingspunten aangevoerd die ruimte laten voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het deskundigenbericht, zodat niet zonder meer van de juistheid mag worden uitgegaan.

14. Gelet hierop overweegt de rechtbank als volgt.

Al vóór het uitbrengen van het voornemen was bij verweerder bekend dat op dat moment referentiemateriaal beschikbaar was. De identiteitskaart van eiser kon dus worden onderzocht op authenticiteit. Eiser heeft dit in zijn zienswijze al naar voren gebracht. Verweerder heeft dit niet betwist maar heeft zich op het standpunt gesteld dat uit de taalanalyse voldoende is gebleken dat eiser niet de Burundese nationaliteit heeft. Nu eiser echter concrete aanknopingspunten heeft aangevoerd die ruimte laten voor twijfel aan de juistheid en volledigheid van de taalanalyse, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank niet kunnen volstaan met een verwijzing naar de taalanalyse of naar het door hem ingenomen standpunt dat het op de weg van eiser ligt om gebruik te maken van een contra-expertise, indien hij de authenticiteit van zijn identiteitskaart wil aantonen. De rechtbank overweegt dat het hier een eerste aanvraag betreft en dat het document door eiser direct bij die aanvraag is overgelegd. Uit de besluitvorming blijkt niet dat verweerder over de authenticiteit van het document concrete twijfel heeft. Hoewel verweerder een zekere mate van beoordelingsvrijheid heeft kan onder deze omstandigheden en gelet op het feit dat het referentiemateriaal al voor het uitbrengen van het voornemen voorhanden was én verweerder gebruik kan maken van de deskundigheid van de Kmar, door verweerder niet in redelijkheid worden gesteld dat het meer op de weg van eiser had gelegen om nader onderzoek te doen naar het overgelegde document, dan op de weg van verweerder.

15. Nu verweerder heeft geweigerd dit onderzoek te laten verrichten is, naar het oordeel van de rechtbank het besluit onzorgvuldig tot stand gekomen. In het kader van zorgvuldig onderzoek was verweerder gehouden om het aanbod van eiser om het document opnieuw te laten onderzoeken aan te nemen, nu verweerder onweersproken over referentiemateriaal beschikt. Verweerder heeft daarom onvoldoende gemotiveerd waarom de identiteit van eiser niet aannemelijk wordt geacht.

16. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat het bestreden besluit is genomen in strijd met het vereiste van een kenbare en deugdelijke motivering (artikel 3:46 van de Awb) en onzorgvuldig tot stand is gekomen (artikel 3:2 van de Awb). Het bestreden besluit komt derhalve voor vernietiging in aanmerking. Verweerder zal een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak. Er bestaat aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

De beslissing

De rechtbank:

verkleert het beroep gegrond;

vernietigt het besluit van 15 maart 2006;

*Asiel besl.
06/01/03*

draagt verweerder op binnen zes weken een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;

veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser ten bedrage van € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als de rechtspersoon die deze kosten dient te voldoen aan de griffier van deze nevenzittingsplaats

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.F. Gielissen en in het openbaar uitgesproken op 6 februari 2007 in tegenwoordigheid van drs. M. van der Wel als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP

07 FEB 2007

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres: postbus 5800, 2280 HV Rijswijk

Telefoon 070 3703499 / 7794499
Fax 070 3703709 / 7794709

De Raad van State

Onderdeel	Proces Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon	
Doorkiesnummer(s)	070 370 3499 per 1 januari 2007: 070 779 4499
Datum	7 maart 2007
Ons kenmerk	0301.06.8038
Uw kenmerk	
Bijlage(n)	
Onderwerp	Schriftelijke lastgeving

Hierbij geef ik de heer mr. A.R.J. Maas, senior procesvertegenwoordiger bij het Proces Procesvertegenwoordiging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst, schriftelijk last om als gemachtigde van de Staatssecretaris van Justitie bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State hoger beroep in te stellen tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Arnhem van 6 februari 2007, verzonden op 7 februari 2007, met kenmerk Awb 06/18238.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens deze
Het Hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst,
namens deze
de Directeur van het Proces Procesvertegenwoordiging

M.v.v. van Gestel

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: Mr. A.R.J. Maas
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Arnhem
van 6 februari 2007
met kenmerk 06/18239

Inzake:

met IND-kenmerk 0301.06.2038
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. J. Nourhussen
advocaat te Arnhem

Procesverlegenvoordiging
's-Hertogenbosch
Magistruutenlaan 222
5223 MA 's-Hertogenbosch

Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch

mr. L. Vorheljen
073 888 30 58

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Arnhem van 6 februari 2007, verzonden op 7 februari 2007, met kenmerk Awb 06/18238 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 15 maart 2006 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, opdracht heeft gegeven om met inachtneming van de uitspraak binnen zes weken een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en een proceskostenveroordeling heeft uitgesproken.

2 Achtergronden

2.1 Op 6 januari 2003 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.

2.2 Bij besluit van 15 maart 2006 is deze aanvraag afgewezen.

2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 10 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

* Terughoudend toetsend is de rechtbank toch van oordeel dat verweerder, gelet op zijn motivering neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, gezien in het licht van hetgeen door eiser is aangevoerd, zich in redelijkheid niet op het standpunt heeft kunnen stellen dat de verklaringen van eiser omtrent zijn herkomst ongeloofwaardig zijn (...)"

Grief 2

3.2 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 13 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"(...) De contra-expert heeft gemotiveerd de conclusies van de taalanalyse bestreden en komt tot de conclusie in het rapport van 8 februari 2005 dat "Based on linguistic data provided by the applicant and the sociolinguistic profile of Burundi, it is probable that the applicant originates from Burundi." Daarmee heeft eiser concrete aanknopingspunten aangevoerd die ruimte laten voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het deskundigenbericht, zodat niet zonder meer van de juistheid mag worden uitgegaan."

Grief 3

3.3. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 14 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"(...) Nu eiser echter concrete aanknopingspunten heeft aangevoerd die ruimte laten voor twijfel aan de juistheid en volledigheid van de taalanalyse, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank niet kunnen volstaan met een verwijzing naar de taalanalyse of naar het door hem ingenomen standpunt dat het op de weg van eiser ligt om gebruik te maken van een contra-expertise, indien hij de authenticiteit van zijn Identiteitskaart wil aantonen. De rechtbank overweegt dat het hier een eerste aanvraag betreft en dat het document door eiser direct bij die

aanvraag is overgelegd. Uit de besluitvorming blijkt niet dat verweerder over de authenticiteit van het document concrete twijfel heeft. Hoewel verweerder een zekere mate van beoordelingsvrijheid heeft kan onder deze omstandigheden en gelet op het feit dat het referentiemateriaal al voor het uitbrengen van het voornemen voorhanden was én verweerder gebruik kan maken van de deskundigheid van de Kmar, door verweerder niet in redelijkheid worden gesteld dat het meer op de weg van ciser had gelegen om nader onderzoek te doen naar het overgelegde document, dan op de weg van verweerder."

- 3.4. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 15 en 16 op pagina 4. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.
- 4 Toelichting op de grieven
 - 4.1 De grieven zullen gelet op hun onderlinge samenhang gezamenlijk besproken worden.
 - 4.2 Waar hierna de Staatssecretaris wordt genoemd, wordt daaronder in voorkomend geval mede begrepen eerdere bewindspersonen voor Vreemdelingenzaken.
 - 4.3 Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van de Vw, afgewezen, indien de desbetreffende vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Mitsdien is het aan de desbetreffende vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de Staatssecretaris aannemelijk te maken, en niet aan de Staatssecretaris om de verklaringen van de desbetreffende vreemdeling gemotiveerd te weerleggen. Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren, dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.
 - 4.4 Indien zich een omstandigheid voordoet, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw mogen ingevolge het eerste lid van dat artikel, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (Memorie van Toelichting, Kamersstukken II 1998-1999, 26 732, p. 40-41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas van de vreemdeling om het geloofwaardig te achten geen hiaten, vaagheden, ongenijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet in dat geval positieve overtuigingskracht uitgaan.
 - 4.5 Zoals uw Afdeling eerder heeft overwogen komt de Staatssecretaris, in het geval twijfel is gerezen aan de gestelde identiteit en nationaliteit, door een taalanalyse te laten uitvoeren, de desbetreffende vreemdeling tegemoet bij de voldoening aan de op deze rustende verplichting om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken. Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet wegneemt, kan de desbetreffende vreemdeling deze door het laten vernichten van een contra-

expertise alsnog trachten weg te nemen. Zoals uw Afdeling in de voormelde uitspraak evenzeer heeft overwogen is het uitgangspunt dat de taalanalyse tot stand komt onder de verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd. De taalanalisten zijn op zorgvuldige wijze geselecteerd en staan onder voortdurende kwaliteitscontrole.

Zie o.m.:

- *AbRS 14 juli 2004, nr. 200401127/1 (productie 2)*

- 4.6 Uit recente jurisprudentie van uw Afdeling is af te leiden dat van belang is tot welke conclusie de contra-expert komt. Indien de uitkomst van een contra-expertise niet luidt dat de vreemdeling, zoals hij heeft gesteld, behoort tot de spraak- en cultuurgemeenschap van het gestelde land van herkomst, bevat de contra-expertise geen concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid van de conclusies van de taalanalyse.

Zie:

- *AbRS 23 maart 2006, 200600569/1, Jv 2006/169*
- *AbRS 9 mei 2006, 200600375/1 Jv 2006/249*
- *AbRS 22 november 2006, 200605360/1 (productie 3).*

- 4.7 Nu de conclusie van de contra-expertise van 8 februari 2006, niet luidt dat verweerder behoort tot de spraak- en cultuurgemeenschap van het gestelde land van herkomst, vormt deze contra-expertise reeds om die reden geen concreet aanknopingspunt als voornoemd. Immers, in het verslag van de contra-expertise wordt slechts geconcludeerd: "Based on linguistic data provided by the applicant and the sociolinguistic profile of Burundi, it is probable that the applicant originates from Burundi". De rechtbank heeft het voorgaande miskend.

- 4.8 Voorts is de rechtbank ten onrechte voorbijgegaan aan het weerwoord van Bureau Land en Taal van 7 maart 2006 op de contra-expertise. In dit weerwoord worden onder andere de volgende op- en aanmerkingen gemaakt op de contra-expertise:

- de contra-expert, mevrouw Yambi, heeft geen specifieke expertise op het gebied van de talen en taalsituatie in Burundi;
- onduidelijk is waarop mevrouw Yambi haar conclusie dat verweerder mogelijk uit Burundi afkomstig is gebaseerd heeft;
- dat verweerder soms constructies gebruikt die afwijken van het standaard-Swahili, is geen argument om verweerder in Burundi te plaatsen;
- dat verweerder uit Burundi afkomstig zou zijn is in ieder geval niet houdbaar als gekeken wordt naar het taalprofiel van verweerder.

Verweerder heeft naar aanleiding van het weerwoord enkel in de gronden van het beroepsschrift van 11 mei 2006 kritische kanttekeningen geplaatst bij dit weerwoord van Bureau land en taal, zonder dat een ter zake deskundige zich daarover heeft uitgelaten. Mitsdien komt aan de taalanalyse van Bureau Land en Taal in combinatie met het weerwoord van Bureau Land en Taal meer gewicht toe. De rechtbank heeft dit alles miskend.

- 4.9 Nu de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de contra-expertise een concreet aanknopingspunt biedt om te twijfelen aan de juistheid of volledigheid van het deskundigenbericht van Bureau land en taal, heeft zij

om die reden eveneens ten onrechte overwogen het aan de Staatssecretaris was om nader onderzoek te doen naar de door verweerder overgelegde identiteitskaart.

- 4.10 Vooris zij gewezen op het volgende. Het bewijslaststelsel dat normaliter geldt in het bestuursrecht komt er kort gezegd op neer dat de aanvrager de gegevens verstrekt aan het bestuursorgaan (artikel 4:2, tweede lid, van de Awb) en dat het bestuursorgaan vervolgens de nodige kennis vergaart omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen (artikel 3:2 van de Awb). Artikel 31, eerste lid, Vw doorbreekt dit stelsel. Ingevolge deze bepaling wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Deze bepaling legt derhalve uitdrukkelijk de bewijslast bij de vreemdeling.
- 4.11 De Staatssecretaris merkt op dat de rechtbank in rechtsoverweging 9, op pagina 3, van de bestreden uitspraak heeft overwogen dat de Staatssecretaris in redelijkheid het ontbreken van reisdocumenten aan verweerder heeft kunnen tegenwerpen. Daarnaast heeft de Staatssecretaris verweerder tegengeworpen dat zijn relaas een positieve overtuigingskracht ontbeert. Verweerder is immers niet in staat gebleken correcte antwoorden te geven op de vragen die hem zijn gesteld omtrent zijn gestelde gebied van herkomst. Daarnaast heeft de Staatssecretaris een taalanalyse laten uitvoeren waaruit is gebleken dat verweerder eenduidig niet afkomstig is uit Burundi. Bovendien heeft er op 21 november 2003 een taalanalyse plaatsgevonden waaruit is gebleken dat verweerder eenduidig afkomstig is uit Tanzania. Aangezien met inachtneming van het voorgaande terecht het standpunt is ingenomen dat van de verklaringen van verweerder geen positieve overtuigingskracht uitgaat behoeft de Staatssecretaris niet, nadat was gebleken dat er inmiddels mogelijk wel referentiemateriaal aanwezig is om het door verweerder bij zijn aanvraag overgelegde identiteitsdocument te onderzoeken, het identiteitsdocument van verweerder te onderzoeken. De rechtbank heeft zulks miskend.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 15 maart 2006 ingestelde beroep.

Den Bosch, 7 maart 2007

Gemachtigde

Mr. A.R.J. Maas, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Bosch
Postbus 118
5201 AC Den Bosch
telefoon 073 - 898 3058
telefax 073 - 888 30 86